

door Wim Voermans

Al staan de technologiefondsen nog steeds op verlies en wil het met de e-commerce maar niet echt lukken, steeds meer mensen maken gebruik van het Internet en de informatie die je er op kunt

vinden. Maar kun je je nu ook verlaten op de informatie die je vindt op het Internet? Voor juristen natuurlijk een cruciale vraag, want onder omstandigheden kunnen die aangesproken worden indien ze de verkeerde informatie geven aan klanten.

Tot nu toe schijnt iedereen die wel eens beroepsmatig of voor de aardigheid meedenkt over de betekenis van het Internet voor en in het recht vooral gepreoccupeerd met privacy gerelateerde of eigendomsrechtelijke vragen. Over de kwaliteit van juridische informatie op het web en mogelijke ongelukken die het gevolg van slechte kwaliteit kunnen zijn, lees je niet zoveel.

In het algemeen loop je als Internetgebruiker natuurlijk een grote kans om verkeerd geïnformeerd te worden. Een eerste oorzaak daarvan is natuurlijk gelegen in het gebrekkig onderhoud van de informatie. Vooral vervelend in geval wetgeving op het web wordt gezet. Worden zulke websites niet actueel gehouden, dan kunnen misverstanden ontstaan. Nog vervelender wordt het wanneer 'virtuele schandpalen' op het web worden gezet met daarop namen van personen. Wat men verder ook van het verschijnsel zelf denkt, het niet bijhouden van dergelijke verzamelingen maakt het helemaal onverteerbaar. Een voorbeeld daarvan vormt de Sociale Databank Nederland

(<http://www.sdn.nl/recht.htm>) die vermeende belangenverstrengeling van o.a. rechters aan de kaak zegt te stellen, maar dat doet met zeer gedateerde informatie. Vooral de documentatie over bijvoorbeeld Van Delden, die indertijd president in de Haagse rechtbank was, is erg misleidend. Niet alleen worden zijn nevenfuncties in een wat duister daglicht gesteld, het klopt allemaal totaal niet meer, want sedert bijna een jaar is hij aan de slag als kwartiermaker van de Raad voor de rechtspraak. Vooral bij sites die wettelijke regelingen in de aanbieding hebben, is gebrekkig onderhoud riskant. Het inmiddels ter ziele gegane Wetten nu project (www.wetten.nu) had te kampen met onderhoudsproblemen, maar zij zijn zeker niet uniek in dat opzicht. Ook het Juridisch startpunt heeft daar bijvoorbeeld last van (<http://www.juridisch.com/>) nu ze voor een aantal regelingen verwijzen naar wetten nu (dat dus niet meer bestaat). Een aantal juridische websites (o.a. Recht4All <http://www.recht4all.nl/>) heeft er in verband met dergelijke onderhoudsproblemen dan ook maar voor gekozen om ook ten behoeve van de wettelijke regelingen die ze zelf op de site hebben staan voortaan maar door te verwijzen naar 'zekere' bronnen als overheid.nl of Eurlex.

Ergelijker nog is bewuste desinformatie. Die tref je wel eens aan in zoekmachines die zich zakelijk hebben verplicht om bepaalde adverteerders naar voren te drukken bij het weer geven van zoekresultaten. Voor een bepaald bedrag kun je je als adverteerder in zo'n zoekmachine inkopen en de exploitant zorgt er dan voor dat je naam zoveel mogelijk aan bod komt. Een voorbeeld hiervan is de zoekmachine Scoot (<http://www.scoot.nl/>) die bepaalde firma's en aanbieders beleefd in de aandacht van de zoekende gebruikers naar voren drukt door ze hoog te doen scoren bij zoekopdrachten. Waar dit nog een betrekkelijk beleefde vorm van desinformatie is, er zijn ook vormen die meer lijken op piraterij. Duistere reisbureaus of touroperators die als parasieten – in de vorm van buttons of banners – meerijden op de rug van bekende reisorganisaties of vliegmaatschappijen, webpagina's die zichzelf ongevraagd in een lange reeks op het scherm van een argeloze gebruiker presenteren, zonder dat ze weggeklikt kunnen worden. Of de NS reisplanner in deze categorie bewuste desinformatie, dan wel website met onderhoudsproblemen thuishoort is niet voorshands vast te stellen, maar kloppen doet het allemaal niet. Ook gebeurt het nogal eens dat verschillende currency converters tot verschillende uitkomsten leiden (vgl. bijvoorbeeld maar eens <http://www.xe.com/ucc/> en <http://www.eptx.com/cgi-bin/epnews/currency/c?>)

Niettegenstaande deze kleine ergerlijkheden van alle dag lijkt het in het algemeen wel mee te vallen met de betrouwbaarheid van juridische websites. Een kleine steekproef leert dat juridische gebruikers vaak snel onderscheid weten te maken tussen goede en minder goede sites en hun weg wel weten te vinden. De vraag is of we daar ook in de toekomst, wanneer het aandeel juridische informatie op het net nog verder zal stijgen, op kunnen blijven vertrouwen. Vaak valt immers niet op het oog vast te stellen of informatie klopt en moet er eerst iets werkelijk mis gaan voordat het wordt opgelost. Vraag is of er ook voor juridische informatie op het net iets als een Webtrader organisatie of een Webtrader vignet moet komen. Op zich valt daar natuurlijk iets voor te zeggen. Vooral voor leken die juridische informatie willen gebruiken en als argument aan een ander tegenwerpen is het van belang te weten dat een gevonden argument ook werkelijk juridische waarde heeft en niet alleen de mening van Peter Storms of iets dergelijks vertegenwoordigt. Zo'n keurmerk kan een belangrijke meerwaarde hebben. Zolang dat keurmerk er nog niet is zullen juristen het moeten doen met de adviezen, commentaren en aanbevelingen uit dit veelgelezen prachtblad R&EM!

Dr. Wim Voermans is universitair hoofddocent staats- en bestuursrecht in de wetgevingsleer bij het Centrum voor wetgevingsvraagstukken van de Katholieke Universiteit Brabant.